
Petri György

HOGY JÖVÖK AHHOZ, HOGY IDEJÖJJEK

Nem *a halottak élén*, csak a hátuk megett
álldogálok tanácstalan, úttalan úton lépdelek,
félve, óvatosan, mint nagybátyám, húszévesen a húsvéti sárban,
amikor a magyar csendőrök kísérték a halálba,
az akasztófához, és azt mondták kedélyesen nagyanyámnak:
Na, gyűjjék, jóasszony, még búcsút mondhat a fiának.
Öreganyám elájult. Gellert gondosan kerülgette a pocsolyákat:
rángatózó lábára a korszak mocska nem száradt.
Szerbzsídómagyar kommunista bácsikám a lakkcipőt
fontosnak tartotta, fontosabbnak mindennél és mindenekelőtt.
Ha elindulok Szabadkán az *Ulica Gellert Perlován*,
megtántorodok: hogy jövök ahhoz, hogy idejőjjelek?
Hol van az én *vanásom*, ahhoz képest, ahogy *ő volt*?
Bizony, előbb lehet az elevennél a megholt.
Bizony, a mi becsületünkért halt meg Nagy Imre,
ezért méltó neve egy halálosan komoly játszi rimre.
Ebben az országban most tisztesség-fogyta van,
gyűlölség, gyávaság, pimasz kéz-kezet-mos,
segg segget nyál, és vérengzeni kezd a nyúl,
és előhúsrá kap rá a pocok is. Vadak vagyunk megint,
s vadásznának reánk. Ne legyen így.
Gondoljatok utolsó fényképére: a csontsovány
férfire, aki két fegyőr között is az utolsó szó jogán
nemhogy kegyelmet nem kért, kétségbe vonta
a bíróság illetékességét, a történelemhez, a munkásmozgalomhoz apellált,
vállalta helyettünk, méltatlan élet helyett
a szerény, emberhez méltó, tisztas halált.

KÉT CAPRICCIO

Mari bűnei

Mari mindig betöközi a cigarettát,
 reggelente túlteng,
 vadul mosogat, ágyaz,
 ez még úgy-ahogy megbocsátható lenne,
 de másfél perc alatt megfürdik,
 és tíz másodperc alatt fel van öltözve.
 Ez az *activité-rapidité* ejt engem mibe is?
 Hát leginkább kétségbe. Én egy fél pohár sört
 vagyok képes meginni, amíg ő
 megszervezi a hátralévő életet.
 Így odietamózok vele, magyarul gyűlölöm és imádom:
 hatékony dög. De azért én is vagyok valaki,
 és mondhatni: nem játszani születtem.
 Sapienti sat. Bízom, hogy ért a szóból.
 Mert eltekintve az eltekintendőktől
 tényleg imádom.

Csak a Mari maradt

Ó, jaj, hogy eltűnt minden, csak a Mari maradt,
 itt csapkod körülöttem, mint egy madárcsapat,
 holott pimasz harkály, holott ázott veréb,
 randa balkáni gerle, de én szeretem mindenképp.
 Alapjában véve nem énekesmadár,
 mégis olyan boldog vagyok, ha a karját kitar-
 ja énfelém, ha fele lehetek,
 miértvoltomra ő, csak ő a felelet.
 (Úgy értem, hogy vagyok, de mért *legyek?*)
 Ezért udvaroltam meg kiskegyed,
 hogy legyen nekem egy gótikus kastély,
 ám belsejében egy rokokó estély,
 legyen misztériumjáték és maszkabál,
 féltékeny férfi, aki ordibál:
 kokett kis hölgy, Othello-szerű férj
 – érintése életveszélyes, hozzá ne érh.
 Ilyen vagyok, és ha így is szeretsz,
 legyek neked a sör előtt a sósperec.